

اعتراضات جاری توده های زحمتکش نسبت به گرانی و ضرورت اتحاد جنبشهای اجتماعی در جبهه ای انقلابی

بدنبال اعلام اجرای طرح موسوم به "اصلاح یارانه‌ها"، افزایش جهشی و با برنامه قیمت کالاهای اساسی نظیر، آرد، تخم مرغ و روغن و لبنیات... کلید خورد و بدنبال آن اعتراضات مردمی به این سیاست ضد انسانی رژیم جمهوری اسلامی اوجی دوباره گرفت و بخش زیادی از توده های زحمتکش مردم در شهرهای مختلف از جمله شهرکرد، اندیمشک، ایذه، جراحی، دورود، اهواز و جونقان به خیابان آمدند. این تجمعات اعتراضی هرچند که با یورش نیروهای امنیتی و ضرب و شتم و دستگیری توأم بود اما مانع از تداوم و گسترش دامنه اعتراضات به استانهای از جمله کرمانشاه و برخی نقاط دیگر نبود.

رژیم اسلامی بموازات مقررات زدائی و یورش به حقوق و دستاوردهای نیروی کار و زحمت و حذف بسیاری از یارانه کالاهای اساسی و مورد نیاز روزمره مردم در سالهای گذشته، اکنون حذف یارانه کالاهای حیاتی تر دیگری را صادر نموده است. ابتدا با اعلام قیمت های جدید بر کالاهائی نظیر مرغ کیلوئی ۶۰ هزار تومان - تخم مرغ هرشانه ۲۰ عددی ۷۶ هزار تومان- تخم مرغ (یک کیلو) ۴۰ هزار تومان روغن مایع خوراکی (بطری ۸۰۰ گرمی) ۶۰ هزار تومان- روغن جامد (۵ کیلویی) ۳۸۰ هزار تومان - شیر (نابلون ۸۰۰ گرمی) ۱۵ هزار تومان- پنیر (بسته ۴۰۰ گرمی) ۳۸ هزار تومان-

در این لیست قیمت برخی کالاها که قبلا هم گران بود، تا ۳۰۰ درصد افزایش داشته است.

بدون تردید رهبران رژیم جمهوری اسلامی از عکس العمل شدید توده های مردم نسبت به افزایش قیمت این کالاها آگاه بوده اند و به همین خاطر نیز به ترفند جدیدی متوسل شدند و با انداختن فاصله سه روزه بین اعلام قیمت ها و اجرائی شدن آن، بخش زیادی از مردم را در صفهای طولانی خرید اظطراری و انبار کردن این کالاها مشغول بکنند تا بتوانند از عهده سرکوب بخش دیگری از مردم معترض و عمدتا فقیرتر جامعه بر بیایند. در حالیکه افزایش ناگهانی قیمت کالاهای اساسی فوق به افزایش زنجیره وار سایر قیمت مایحتاج اولیه نیز منجر خواهد شد و رژیم تنها در کوتاه مدت میتواند با شکاف انداختن بین توده های مردم از یک سو و تشدید سرکوب از سوی دیگر آنها را از اعتراضات سراسری باز دارد.

تبعات موج اخیر افزایش قیمت ها در شرایط پائین بودن سطح دستمزدها و بیکاری میلیونی و رشکستگی مراکز تولیدی و بحرانهای زیست محیطی و نبود آزادیهای سیاسی و اجتماعی و فرهنگی، توده های هرچه بیشتری از کارگران و زحمتکشان و نیروی آزادیخواه جامعه را به میدان مبارزه سوق خواهد داد. اما همانطور که بارها گفته ایم و تجربه هم ثابت کرده است جنبشهای اجتماعی موجود و نیز اعتراضات و خیزشهای متعددی که در نتیجه فوران خشم توده های رنج و کار بوقوع می پیوندند هرچند که در ارتقاء سطح آگاهی و عقب راندن رژیم نقش مهمی بازی میکنند اما پیروزی قطعی آنها بدون سازمانیافتگی در محیط کار و زیست و نیز اتحاد جنبشهای اجتماعی پیشرو در جبهه ای انقلابی و فراگیر ممکن نخواهد بود.

ما بار دیگر از پیشگامان جنبشهای اجتماعی موجود و پیشروان جنبش کارگری، معلمان، زنان، دانشجویان و نمایندگان سایر جنبشهای اجتماعی و آزادیخواه و سوسیالیست دعوت میکنیم ضمن شرکت عملی در مبارزه طبقاتی جاری، در شرایط متحول کنونی برای متحد شدن

جنبش های اجتماعی توده های کار و زحمت زیرچترجبهه ای انقلابی ازهیچ کوششی فرو گذار نکنند.

سرنگون بادرژیم جمهوری اسلامی

برقرارباد جمهوری فدراتیو شورائی

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست ۲۲

اردیبهشت ۱۴۰۱